

تأثیر افزودن مکمل‌های طبیعی به رژیم غذایی مصنوعی حشرات کامل بالتوری سبز روی برخی از ویژگی‌های زیستی آن در شرایط آزمایشگاهی (*Chrysoperla carnea*)

ملیحه لکزائی^{۱*} - محمد حسن سرايلو^۲ - محسن یزدانیان^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۱۱/۱۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۶/۲۹

چکیده

این مطالعه به منظور تعیین رژیم غذایی بهتر و ارزان‌تر برای پرورش انبوه این حشره‌ی مفید انجام شد. آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۴ تکرار و ۵ مشاهده انجام شد. در بررسی حاضر از سه رژیم غذایی شامل مخلوط ۱:۱:۱ عسل، مخمر و آب مقتدر، مخلوط ۱:۱:۱ عسل، مخمر و عصاره‌ی تخم بید غلات و مخلوط ۱:۱:۱ عسل، مخمر و عصاره‌ی تخم شبپره‌ی مدیترانه‌ای آرد استفاده شد. آزمایش‌ها روی حشرات کامل نسل هفتم در شرایط دمایی ۲۵±۲ درجه‌ی سانتی‌گراد، رطوبت نسبی ۶۰±۵ درصد و دوره‌ی نوری ۱۴ ساعت روشناختی و ۱۰ ساعت تاریکی انجام شدند. تأثیر رژیم‌های غذایی روی برخی از ویژگی‌های زیستی حشرات کامل از جمله طول دوره‌های پیش از تخمریزی و پس از تخمریزی، طول عمر حشرات کامل نر و ماده، باروری، میانگین وزن یک تخم و درصد تفریخ تخم‌ها بررسی شد. نتایج نشان دادند که کمترین طول دوره‌ی پیش از تخمریزی (۶/۶۶±۰/۴۹ روز) و بیشترین طول دوره‌ی تخمریزی (۲۸/۵۷±۱/۰۹ روز)، طول عمر حشرات نر (۴۵/۷۳±۰/۵۹ روز) و ماده (۳۷/۷۳±۰/۵۹ روز)، باروری (۷۹۵/۰±۲۳/۰۵) عدد تخم به ازای هر فرد ماده و تفریخ تخم‌ها (۸۴/۹۸±۲/۸۲ درصد) متعلق به حشرات تغذیه شده از رژیم غذایی حاوی عصاره‌ی تخم شبپره‌ی مدیترانه‌ای آرد بود. همچنین میانگین وزن یک تخم، متعلق به حشرات تغذیه شده از این رژیم غذایی (۰/۰۶۹±۰/۰۰ میلی‌گرم) به دست آمد که با بیشترین مقدار مشاهده شده (۰/۰۰۷۰±۰/۰۰۰ میلی‌گرم) در سطح احتمال ۵ درصد تفاوت معنی‌داری نداشت. در نتیجه می‌توان گفت که رژیم غذایی حاوی عسل، مخمر و عصاره‌ی تخم شبپره‌ی مدیترانه‌ای آرد به عنوان بهترین رژیم غذایی می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: بالتوری سبز، *Chrysoperla carnea*، مکمل غذایی، بید غلات، شبپره‌ی مدیترانه‌ای آرد

امیدیخش در رهاسازی علیه حشرات مضری مثل شته‌ها به خود جلب کرده است (۵). این حشره‌ی ارزشمند در سامانه‌های کشاورزی مختلفی یافته می‌شود و طیف وسیعی از بندپایان آفت محصولات کشاورزی در مزارع، باغ‌ها و گلخانه‌ها، میزبان آن هستند. کاربرد این شکارگر در برنامه‌ی مهار زیستی آفات زمانی موفقیت‌آمیز خواهد بود که علاوه بر جنبه‌های مختلف زیستی، بوم‌شناختی و رفتاری تغذیه‌ی حشرات کامل با یک رژیم غذایی مناسب به منظور دسترسی به حداقل پتانسیل تولید مثل به طور دقیق مطالعه شود (۴ و ۱۶). حشرات کامل جنس *Chrysoperla* برای رسیدن به حداکثر زادآوری به اسیدهای آمینه‌ی آزاد نیاز دارند که معمولاً در طبیعت آن را از عصاره‌های شیرین و گرددی گل‌ها تامین می‌کنند (۲۲ و ۱۶). فینی (۱۲) در بررسی‌های خود متوجه شد هنگامی که حشرات ماده تنها با عسل تغذیه می‌شوند، تخمریزی آن‌ها کاهش می‌یابد. بنابراین، آن‌ها را با عسلک به دست آمده از شپشک آردآلود مرکبات^۴

مقدمه

با توجه به اهمیت مهار زیستی آفات به منظور کاهش میزان مصرف سوم سیستمیک و کاهش آلودگی محیط زیست، ارایه‌ی شیوه‌های جدید پرورش انبوه دشمنان طبیعی به طور چشمگیری در حال گسترش می‌باشد. بالتوری‌ها یکی از موفق‌ترین دشمنان طبیعی حشرات مضر هستند که از تحمل بوم‌شناختی و فیزیولوژیک بالایی در برابر آفت‌کش‌های مختلف برخوردار هستند و لذا میزان مفید بودن نسبی آن‌ها در مقایسه با سایر شکارگرها و پارازیتوییدها بیشتر می‌باشد (۱۰). در میان گونه‌های مختلف، بالتوری‌ها به ویژه بالتوری سبز گونه‌ی *Chrysoperla carnea* به دلیل دارا بودن ویژگی‌های مطلوب، بیشترین توجه را به عنوان یک عامل مهار زیستی

۱، ۲ و ۳- به ترتیب دانشجوی سابق کارشناسی ارشد و استادیاران گروه گیاه‌پزشکی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان
(*- نویسنده‌ی مسئول: Email: malihelakzaei@gmail.com)

داری نتایج بهتری را نشان داد. نواز و همکاران (۱۵) از ویتامین E به عنوان مکمل در رژیم غذایی حشرات کامل بالتوری سبز C. carnea استفاده کردند و طول عمر و باروری آن را افزایش دادند. آن‌ها دریافتند که مکمل‌های غذایی طول دوره‌ی تخمیریزی و سن تولید زیادی را به طور معنی‌داری افزایش دادند. فایز و همکاران (۶) اثر چند رژیم غذایی مختلف را روی طول عمر و باروری حشرات کامل C. carnea مورد بررسی قرار دادند و نتیجه گرفتند که تغذیه از مخمر و ساکارز در مقایسه با شهد گل‌های طبیعی و آب، بر میزان باروری و طول عمر حشرات کامل بالتوری تأثیر بیشتری داشت. جوینده (۲) اثر چند جیره‌ی غذایی مختلف را بر تخمیریزی بالتوری سبز C. carnea بررسی کرد. میانگین تخمیریزی در مدت ۳۰ روز در تغذیه از مخمر و شکر به نسبت وزنی ۱:۱، برابر با ۵۵٪ در اثر تغذیه از محلول عسل ۴۰ درصد، ۲/۷ عدد به ازای هر ماده برآورد گردید.

با توجه به این که برای پرورش لاروهای این شکارگر در اینسکتاریوم‌ها غالباً از تخم بید غلات یا شبپرهی مدیترانه‌ای آرد استفاده می‌شود، هدف از انجام آزمایش، افزودن این تخم‌ها به رژیم غذایی حشرات کامل و مطالعه‌ی تأثیر آن بر پارامترهای زیستی حشرات کامل بالتوری سبز Chrysoperla carnea و شناسایی بهترین رژیم غذایی به منظور بهینه‌سازی پرورش انبوه شکارگر و همچنین کاهش هزینه‌های تولید و افزایش بهره‌وری بوده است.

مواد و روش‌ها

پرورش شکارگر

در مردادماه سال ۱۳۸۸، تعداد دو عدد حشره‌ی کامل ماده‌ی بالتوری سبز از مزارع سویای اطراف شهرستان گرگان جمع‌آوری و به اینسکتاریوم مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان منتقل شدند. به منظور تخمگیری، این حشرات ماده در لیوان‌های یک بار مصرف شفاف که دهانه‌ی آن‌ها با توری مسدود شده بود، برای مدت یک هفته در یخچال با دمای ۴ درجه‌ی سانتی‌گراد نگهداری و با استفاده از بنبه‌های آغشته به قند تغذیه شدند. به منظور خالص‌سازی شکارگر و همگنسازی آن از نظر فیزیولوژیک (۱)، حشرات کامل به دست آمده از مزارع به مدت ۷ نسل متوالی در آزمایشگاه پرورش یافتند. برای پرورش لاروها از تشت‌های پلاستیکی به قطر ۳۳ و ارتفاع ۱۱ سانتی‌متر استفاده شد. برای کاهش هم‌خواری لاروها و کاهش تماس آن‌ها با یکدیگر از قطعات یونولیت استفاده شد. برای آلوه‌سازی هر ظرف، ۱۵۰ عدد تخم بالتوری به کار رفت. تغذیه‌ی لاروها هر دو روز یک بار با استفاده از تخم بید غلات به مقدار کافی انجام شد. ظروف در انفاق پرورش با شرایط دمایی ۲۵±۲ درجه‌ی سانتی‌گراد، رطوبت ۶۰±۱۰ درصد، دوره‌ی نوری ۱۶ ساعت

تغذیه نمود. با تکیه بر این یافته‌ها، تلاش برای یافتن نیازهای غذایی این حشره‌ی مفید برای افزایش رشد و تولید مثل آن آغاز شد. محققان زیادی از مواد طبیعی، طبیعی- مصنوعی و مصنوعی برای تغذیه‌ی لاروها و حشرات کامل گونه‌های مختلف بالتوری‌های سبز استفاده کردند که هدف آن‌ها کاهش طول دوره‌های رشدی، افزایش باروری و کاهش هزینه‌های تولید انبوه بوده است. از جمله روزت (۱۸) با افزودن پروتئین هیدرولیز شده‌ی آنزیمی مخمر نان به رژیم غذایی حشرات کامل C. carnea، موجب بهبود زادآوری آن‌ها گردید. مکابون و کید (۱۳) تأثیر اجزای مختلف غذایی مصنوعی متداول (شکر، مخمر و آب) را بر باروری و طول عمر حشرات کامل C. carnea بررسی کردند. بر اساس نتایج آن‌ها، طول عمر آن دسته از حشرات کاملی که از محلول شکر تغذیه شده بودند، از طول عمر حشراتی که از محلول شکر و مخمر تغذیه کرده بودند، به طور معنی‌داری بیشتر بود. وجود مخمر در رژیم غذایی حشرات کامل برای تولید تخم لازم بود، اما در تیماری که در آن تنها از مخمر استفاده شده بود، تخم کمی تولید شد. برای تولید بیشتر تخم از استفاده از غذای حاوی مخمر و شکر توصیه شد. میلوج (۱۴) حشرات کامل C. carnea را روی رژیم‌های حاوی شیر، تخم مرغ، عصاره‌ی میوه‌ها و مخمر پرورش داد و دریافت که این رژیم روی باروری آن اثر مطلوبی داشت.

ریبهئیرو و فرئیتاس (۱۷) بزرگ‌ترین موفقیت بیولوژیک بالتوری سبز Chrysoperla externa را هنگامی به دست آورند که حشرات کامل از عسل، مخمر و گردد تغذیه شده بودند. آدان و گاوتام (۹) اثر ترکیبات مختلف محلول عسل ۵۰ درصد، گرده‌ی گل کرچک و مخمر را بر طول عمر، باروری و ویژگی‌های دیگر تولید مثلی بالتوری سبز C. carnea مطالعه کردند. نتایج حاصل نشان داد که بیشترین میانگین تخم‌های گذاشته شده وقتی به دست آمد که حشرات کامل ماده‌ی بالتوری سبز از مخمر نان و عسل باعث افزایش طول رژیم غذایی حاوی گرده‌ی کرچک، مخمر و عسل باشد. دوره‌ی تخمیریزی حشرات ماده شد. الحق و همکاران (۲۰) تأثیر چند رژیم غذایی مصنوعی را روی زیست‌شناسی حشرات کامل بالتوری سبز C. carnea بررسی نمودند و نشان دادند که رژیم غذایی حاوی زرده‌ی تخم مرغ، شیر و عسل، بر افزایش طول عمر و قدرت تخمیریزی و نیز کاهش طول دوره‌ی لاروی و شفیرگی، از سایر رژیم‌های غذایی بیشتر تأثیر داشت. این امر احتمالاً به دلیل بالاتر بودن پروتئین‌ها (اسیدهای آمینه)، لپیدهای، کربوهیدرات‌ها، مواد معدنی، ویتامین‌ها و کلسترول رژیم غذایی یاد شده بوده است. به طور مشابه، عثمان و همکاران (۲۱) شش رژیم غذایی حاوی نسبت‌های مختلفی از عسل، شیر، شکر، زرده و سفیده‌ی تخم مرغ و کازئین را بر باروری و طول عمر C. carnea آزمایش کردند. در نهایت، رژیم غذایی شامل زرده‌ی تخم مرغ، شیر و عسل ۲۵ درصد به طور معنی-

هر ۲۴ ساعت یک بار مورد بازدید قرار گرفته و پنبه‌ی آب و غذای آن‌ها تعویض می‌شد و تعداد تخم‌های گذاشته شده در هر لیوان به طور جداگانه یادداشت می‌گردد. حشرات کامل تخم‌های خود را روی پایه‌ی ابریشمی روی جداره‌ی لیوان‌ها و پارچه‌ی توری قرار می‌دادند. سپس تعداد ۱۰۰ عدد تخم از تخم‌های گذاشته شده توسط هر ماده به طور تصادفی انتخاب و شمارش شدند و وزن آن‌ها با استفاده از ترازوی دیجیتال^۲ با دقت ۱/۰۰۰۰ گرم بر حسب میلی‌گرم به دست آمد. پس از آن تخم‌ها برای محاسبه‌ی درصد تفریخ به پلیت‌های الیزا منتقل شدند. برای جلوگیری از هم‌خواری لاروها در هر اتفاق که پلیت یک عدد تخم قرار داده شد. تعداد لاروهای ظاهر شده تا اطمینان از تفریخ کلیه‌ی تخم‌های سالم به صورت روزانه شمارش می‌شد. مدت زنده‌مانی حشرات کامل نر نیز در بازدیدهای روزانه ثبت شد و طبق روش فتحی‌پور و جعفری (۷)، در صورت مشاهده‌ی مرگ هر حشره‌ی نر، یک حشره‌ی دیگر از کلنی ذخیره جایگزین می‌شد.

تجزیه و تحلیل‌های آماری

تجزیه واریانس داده‌ها با استفاده از نرمافزار آماری SAS (۱۹) انجام شد. مقایسه‌ی میانگین‌ها نیز با استفاده از آزمون چند‌دانه‌ای دانکن و در سطوح احتمال یک و پنج درصد انجام گردید.

نتایج

طول دوره‌های پیش از تخریزی، تخریزی و پس از تخریزی

نتایج به دست آمده از تجزیه واریانس نشان دادند که اثر رژیم‌های غذایی روی طول دوره‌های پیش از تخریزی، تخریزی و پس از تخریزی در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. میانگین طول دوره‌ی پیش از تخریزی در حشرات ماده‌ی تغذیه شده با رژیم‌های غذایی HYW، HY+SC و HY+AK به ترتیب برابر با ۷/۳۰±۰/۶۰، ۱۰/۶۸±۰/۵۵ و ۱۰/۴۹±۰/۴۹ روز بود. نتایج حاصل از مقایسه‌ی میانگین‌ها نشان دادند که طول این دوره در حشرات تغذیه شده از رژیم غذایی HY+SC به طور معنی‌داری (P≤۰/۰۱) بیشتر از تیمارهای دیگر بود ولی طول این دوره در تیمارهای HYW و HY+AK نفاوت معنی‌داری با هم نداشتند (شکل ۱).

بیشترین میانگین طول دوره‌ی تخریزی حشرات ماده از تیمار HY+AK (۲۸/۵۷±۱/۰۹) به دست آمد که با سایر تیمارهای در سطح احتمال یک درصد تفاوت معنی‌دار داشت. میانگین طول دوره‌ی تخریزی در تیمارهای HYW و HY+SC به ترتیب برابر با ۲۳/۶۸±۰/۹۲ و ۲۱/۵۳±۰/۵۳ روز بود (شکل ۱).

2- CP124S, Sartorius AG, Germany.

روشنایی و ۸ ساعت تاریکی نگهداری شدند. پرورش حشرات کامل نسل جدید نیز طبق روش فایز و همکاران (۴) انجام شد. حشرات کامل نسل هفتم شکارگر برای آزمایش‌های اصلی مورد استفاده قرار گرفتند. آزمایش در یکی از ژرمنیاتورهای آزمایشگاه حشره‌شناسی گروه گیاپیزشکی، دانشکده‌ی تولید گیاهی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان در شرایط دمایی ۲۵±۲ درجه‌ی سانتی‌گراد، رطوبت نسبی ۶۰±۵ درصد و دوره‌ی نوری ۱۴ ساعت روشنایی و ۱۰ ساعت تاریکی (۳ و ۷) انجام شد.

تیمارهای مورد بررسی

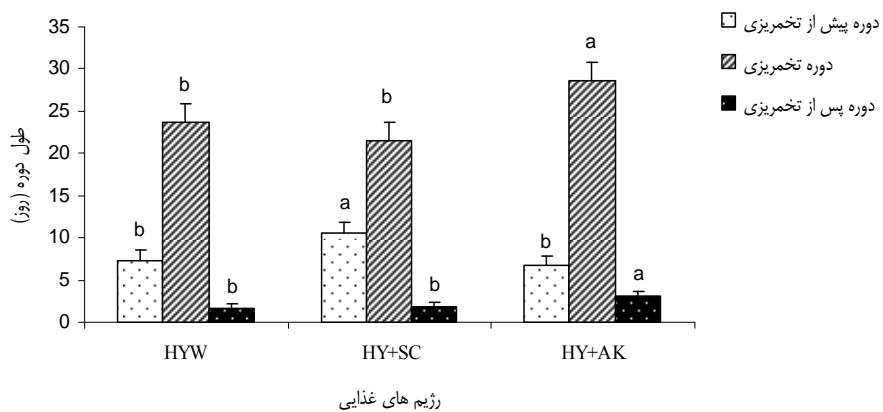
- رژیم‌های غذایی استفاده شده در این آزمایش به شرح زیر بودند :
- ۱- مخلوط ۱:۱:۱ وزن به حجم عسل، مخمر و آب مقطّر (HYW)
 - ۲- مخلوط ۱:۱:۱ وزن به حجم عسل، مخمر و عصاره‌ی تخم بید غلات (HY+SC)
 - ۳- مخلوط ۱:۱:۱ وزن به حجم عسل، مخمر و عصاره‌ی تخم شبپره‌ی مدیترانه‌ای آرد (HY+AK)

به منظور عصاره‌ی گیری از تخم‌ها، به ازای هر میلی‌لیتر آب مقطّر از ۱/۰۰ گرم تخم استفاده شد. تخم‌ها با استفاده از هموژنایزر^۱ (۱۱۰۰ دور در دقیقه) به مدت سه دقیقه کاملاً همگن‌سازی شدند. مخلوط حاصل به مدت نیم ساعت در مکانی ثابت نگهداری شد تا پوسته‌های تخم‌ها تهنشین شوند. محلول‌های روشناور به دست آمده با استفاده از سمپلر به آرامی جدا شدند و به عنوان عصاره‌ی تخم مورد استفاده قرار گرفتند.

ویژگی‌های مورد مطالعه

حشرات خارج شده از شفیره در نسل هفتم به دو گروه حشرات نر و ماده تقسیم شدند. حشرات کامل نر و ماده را می‌توان به راحتی از روی اندازه‌ی بدن و شکل شکم تشخیص داد. ماده‌ها نسبت به نرها جثه‌ی بزرگتری دارند و شکم آن‌ها بزرگ و دوکی شکل است ولی شکم نرها کوچک‌تر و استوانه‌ای شکل می‌باشد. پس از تشخیص جنسیت، حشرات کامل (یک نر و یک ماده) در لیوان‌های یکبار مصرف شفاف طبق روش قره‌خانی و همکاران (۸) رهاسازی شدند. دو طرف لیوان‌ها با پارچه‌ی توری مسدود شد. حشرات قرار گرفته در تیمارهای مختلف به صورت روزانه، به طور جداگانه با استفاده از سه رژیم غذایی تعریف شده تغذیه می‌شدند. غذاهای مصنوعی با استفاده از نوارهای مقوایی به طول ۵ و عرض ۱/۵ سانتی‌متر در اختیار حشرات کامل قرار می‌گرفتند. آب مورد نیاز حشرات کامل با استفاده از یک تکه پنبه‌ی اشیاع از آب در بالای لیوان‌ها تأمین می‌شد. لیوان‌ها

1- Zipperer-UAF 25-R, Windaus Laboratechnik, Germany.

شکل ۱- مقایسه میانگین طول دوره‌های مختلف در اثر تغذیه از رژیم‌های غذایی
حروف غیر مشابه در هر دوره در سطح احتمال یک درصد اختلاف معنی دارند.

میزان تخمگذاری

میانگین تعداد تخم‌های گذاشته شده به ازای هر فرد ماده در اثر تغذیه از رژیم‌های غذایی HYW، HY+SC و HY+AK به HY+SC و HY+AK برابر با $414 \pm 89 \pm 7 / 49 \pm 17 / 72$ ، $534 / 61 \pm 17 / 72$ و $795 / 0 \pm 23 / 05$ عدد بود. میانگین تعداد تخم‌های گذاشته شده در دو تیمار HYW، HY+SC با یکدیگر اختلاف معنی دار نداشتند اما هر دو تیمار با تیمار HY+AK در سطح احتمال یک درصد دارای اختلاف معنی دار بودند (شکل ۳).

درصد تفريح تxmها

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان دادند که اثر رژیم‌های غذایی روی درصد تفريح تxmها در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود. بیشترین میانگین درصد تفريح تxmها متعلق به تیمار HY+SC ($4 / 98 \pm 2 / 82$ درصد) بود که با تیمار HY+AK ($4 / 98 \pm 2 / 82$ درصد) در سطح احتمال یک درصد اختلاف معنی دار داشت. میانگین درصد تفريح تxmها در تیمار HYW برابر با $76 / 2 \pm 2 / 75$ درصد بود که با **تیمار HY+AK** اختلاف معنی داری نداشت (شکل ۴).

میانگین وزن یک تxm

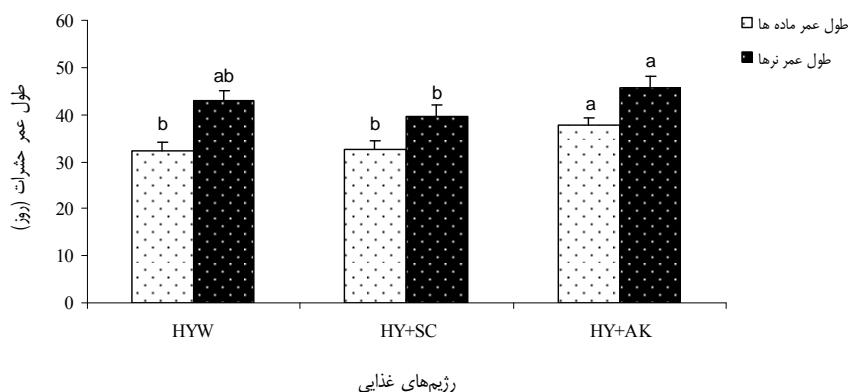
تأثیر رژیم‌های غذایی مختلف بر میانگین وزن یک تxm در سطح احتمال ۵ درصد معنی دار بود.

میانگین طول دوره‌ی پس از تخم‌بزی در تیمارهای HYW، HY+AK و HY+SC به ترتیب برابر با $1 / 72 \pm 0 / 17$ ، $1 / 89 \pm 0 / 17$ و $1 / 86 \pm 0 / 24$ روز بود. حشرات تغذیه شده از رژیم غذایی HY+AK بیشترین طول دوره‌ی پس از تخم‌بزی را داشتند که با سایر تیمارها در سطح احتمال یک درصد اختلاف معنی دار داشت. همچنان طول دوره‌ی پس از تخم‌بزی در دو تیمار HYW و HY+SC با یکدیگر اختلاف معنی دار نداشتند (شکل ۱).

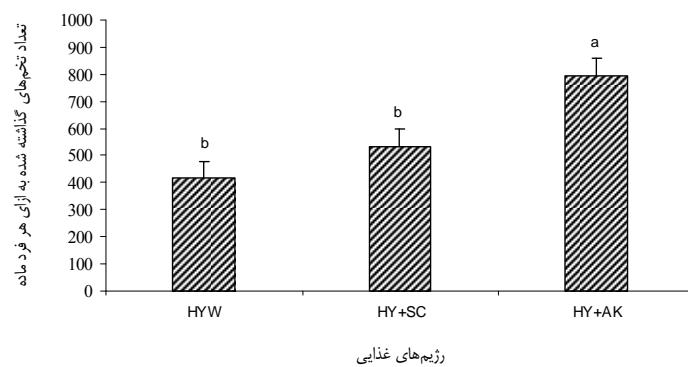
طول عمر حشرات کامل

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان دادند که تأثیر رژیم‌های غذایی روی طول عمر حشرات کامل نر و ماده در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود. میانگین طول عمر حشرات کامل ماده در تیمارهای HY+AK، HY+SC، HYW به ترتیب برابر با $32 / 35 \pm 1 / 03$ ، $37 / 73 \pm 0 / 59$ و $32 / 73 \pm 0 / 80$ روز به دست آمد. مقایسه میانگین‌ها نشان داد که حشرات ماده‌ی تغذیه شده از رژیم غذایی HY+AK به طور معنی داری طول عمر بیشتری داشتند. طول عمر حشرات ماده در دو تیمار HYW و HY+SC با یکدیگر اختلاف معنی داری نداشتند (شکل ۲).

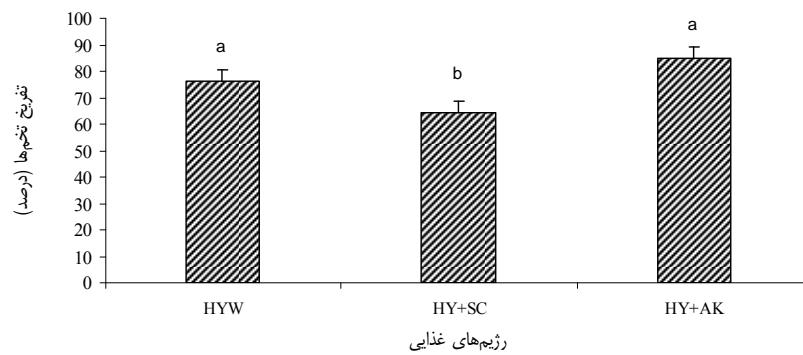
بیشترین میانگین طول عمر حشرات کامل نر متعلق به تیمار HY+AK ($45 / 73 \pm 0 / 89$ روز) بود که با تیمار HY+SC ($39 / 73 \pm 1 / 10$ روز) در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود. میانگین طول عمر حشرات نر تغذیه شده از رژیم غذایی HYW $42 / 9 \pm 1 / 08$ روز به دست آمد که با سایر تیمارها اختلاف معنی داری نداشت (شکل ۲).

شکل ۲- مقایسه میانگین طول عمر حشرات کامل نر و ماده در اثر تغذیه از رژیم‌های غذایی مختلف
حروف غیر مشابه در هر جنس در سطح احتمال یک درصد اختلاف معنی دار دارند.

شکل ۳- مقایسه میانگین تعداد تخم‌های گذاشته شده در طول دوره‌ی زندگی در اثر تغذیه از رژیم‌های غذایی مختلف
حروف غیر مشابه در سطح احتمال یک درصد اختلاف معنی دار دارند.

شکل ۴- مقایسه میانگین درصد تفریخ تخم‌ها در اثر تغذیه از رژیم‌های غذایی مختلف
حروف غیر مشابه در سطح احتمال یک درصد اختلاف معنی دار دارند.

فراستوجه‌های اندازه‌گیری شده بگذارند. رژیم غذایی حاوی عصاره‌ی تخم شبپرهی مدیترانه‌ای آرد طول دوره‌های تخمریزی، پس از تخمریزی و طول عمر حشرات کامل ماده را افزایش داد که با نتایج مک ایون و کید (۱۳)، نواز و همکاران (۱۵)، ریبه‌ئیرو و فریتاس (۱۷)، الحق و همکاران (۲۰) و عثمان و همکاران (۲۱) هم خوانی دارد. این رژیم غذایی همچنین توانست میانگین تعداد تخم‌های گذاشته شده توسط هر فرد ماده را به شکل قابل توجهی (نزدیک به دو برابر) نسبت به رژیم غذایی معمول (عسل و مخمر) افزایش دهد. نتایج حاصل در مورد این مکمل غذایی با نتایج الحق و همکاران (۲۰)، عثمان و همکاران (۲۱) و نواز و همکاران (۱۵) که از زرده‌ی تخم مرغ و ویتامین E به عنوان مکمل در رژیم غذایی حشرات کامل استفاده کرده بودند، مطابقت دارد.

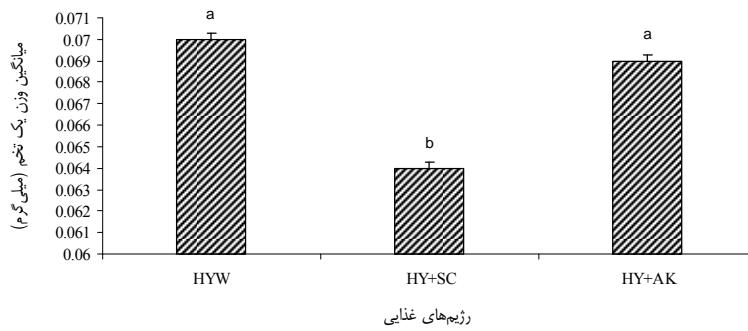
از طرف دیگر عصاره‌ی تخم بید غلات طول دوره‌ی پیش از تخمریزی را در حشرات ماده افزایش داد. همچنین درصد تغیر تخم‌ها و میانگین وزن یک تخم در حشرات تغذیه شده از این رژیم غذایی در مقایسه با رژیم غذایی معمول (عسل و مخمر) کاهش یافت. رژیم غذایی حاوی عصاره‌ی تخم بید غلات روی طول دوره‌های تخمریزی و پس از تخمریزی و طول عمر حشرات کامل نر و ماده و باروری تأثیر معنی‌داری نداشت. تحقیق حاضر اولین آزمایشی است که اثرات عصاره‌های تخم‌های بید غلات و شبپرهی مدیترانه‌ای آرد را روی زیست‌شناسی حشرات کامل بالتوری سبز بررسی کرده است. لذا یافتن دلایل اثرات منفی عصاره‌ی تخم بید غلات روی ویژگی‌های زیست‌شناسی این حشره، نیازمند تحقیقات بیشتر و تایید دوباره‌ی نتایج و نیز تجزیه‌ی مواد تشکیل دهنده‌ی آن می‌باشد.

میانگین وزن یک تخم در تیمارهای HY+SC، HYW و HY+AK به ترتیب برابر با 0.064 ± 0.00 ، 0.07 ± 0.00 و 0.069 ± 0.00 میلی‌گرم برآورد گردید. بیشترین میانگین در تیمار HYW مشاهده شد که با تیمار HY+AK اختلاف معنی‌داری نداشت و این مقدار در هر دو تیمار با میانگین وزن یک تخم در تیمار HY+SC در سطح احتمال ۵ درصد دارای اختلاف معنی‌دار بودند (شکل ۵).

بحث و نتیجه‌گیری

حشرات کامل در هنگام ظهرور، فاقد غدد جنسی رشد یافته بوده و بنابر این قادر به جفتگری و تخمریزی نمی‌باشند. زمان لازم برای آن که دو جنس نر و ماده توانایی تولید مثلی خود را به دست آورند، به گونه‌ی بالتوری، دما، رطوبت نسبی، نور و کیفیت و کمیت غذای در دسترس حشرات کامل بستگی دارد (۱۱). همچنین طول دوره‌های تخمریزی (۱۷ و ۱۸) و پس از تخمریزی (۱۵)، تولید تخم و طول عمر حشرات کامل (۱۳، ۱۸، ۲۰ و ۲۱) علاوه بر شرایط محیطی تحت تأثیر کمیت و کیفیت غذای در دسترس حشرات کامل قرار دارد. بر اساس نتایج الحق و همکاران (۲۰)، عثمان و همکاران (۲۱)، روست (۸) و کانارد و پرینسپی (۱۱) بالا بودن میزان پرووتئین‌ها (اسیدهای آمینه)، لپیدهای، کربوهیدرات‌ها، مواد معدنی، ویتامین‌ها و کلسترول در غذای حشرات کامل بالتوری سبز باعث افزایش طول عمر و قدرت تخمگذاری آن‌ها می‌شود.

عصاره‌های تخم بید غلات و شبپرهی مدیترانه‌ای آرد که به عنوان مکمل غذایی در این آزمایش استفاده شدند، دارای پروتئین و لپید هستند و انتظار می‌رود که اثرات مطلوبی روی تمام

شکل ۵- مقایسه میانگین وزن یک تخم در اثر تغذیه از رژیمهای غذایی مختلف حروف غیر مشابه در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف معنی‌دار دارند.

آزمایشگاهها و اینسکتاژیومها از تخم‌های بید غلات و یا شبپرهی مدیترانه‌ای آرد استفاده می‌شود، نتیجه‌ی این تحقیق حائز اهمیت دو چندان است، زیرا علاوه بر بالا بردن بازدهی تولید، هزینه‌ی زیادی هم برای تولید کننده ندارد.

افزودن عصاره‌ی تخم شبپرهی مدیترانه‌ای آرد به رژیم غذایی حشرات کامل، صفات تولید مثلی حشرات ماده‌ی *C. carnea* را بهبود بخشدید، لذا رژیم غذایی حاوی عسل، مخمر و عصاره‌ی تخم شبپرهی مدیترانه‌ای آرد به عنوان بهترین رژیم غذایی معرفی می‌شود. با توجه به این که برای پرورش لاروهای این شکارگر در

منابع

- ۱- بری دیزج م. ۱۳۸۸. تأثیر چهار غذای مختلف بر برخی شاخص‌های زیستی بالتوری سبز *Chrysoperla carnea* (Chrysopidae). پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد، دانشکده‌ی علوم زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان. ۵۷ ص.
- ۲- جوینده ع. ۱۳۷۴. زیست‌شناسی آزمایشگاهی و ارزیابی روش‌های مناسب تکثیر بالتوری سبز (*Chrysoperla carnea*). پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد، دانشکده‌ی کشاورزی دانشگاه تهران. ۷۲ ص.
- ۳- حاتمی ب. و سیجانی ح. ۱۳۷۹. بهینه سازی پرورش انبوه بالتوری سبز (*Chrysoperla carnea* (steph)). خلاصه مقالات اولین کنگره‌ی بیولوژی کاربردی ایران، ص ۵۴.
- ۴- رحیم‌زاده بهزادی ح، حداد ایرانی نژاد ک. و ایرانی پور ش. ۱۳۸۴. بررسی کارایی بالتوری سبز گونه‌ی *Chrysoperla carnea* در کنترل شته‌ی موی کلم (*Brevicoryne brassicae*) پرورش یافته روی گیاه کلزا متدالو کشت در استان کرمان. مجله‌ی دانش کشاورزی جلد ۱۵، شماره ۴، صفحات ۳۰۷ تا ۳۱۹.
- ۵- رفیعی کوهروdi ز. و حاتمی ب. ۱۳۸۲. مقایسه‌ی دو روش رهاسازی تخم بالتوری سبز *Chrysoperla carnea* علیه شته‌ی سبز جالیز، *Aphis gossypii* در شرایط گلخانه. مجله‌ی علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی جلد ۷، شماره ۲، صفحات ۲۱۵ تا ۲۲۶.
- ۶- فایز ر، صحراء‌گرد ا، اصغری ج. و بیات اسدی ه. ۱۳۷۹. بررسی تأثیر رژیم‌های غذایی بر طول عمر، میزان باروری و درصد تغیریخ تخم بالتوری *Chrysoperla carnea*. خلاصه مقالات چهاردهمین کنگره‌ی گیاه‌پزشکی ایران، ۱۴ تا ۱۷ شهریور ۱۳۷۹، دانشگاه صنعتی اصفهان. ص ۳۲۵.
- ۷- فتحی‌پوری و جعفری ع. ۱۳۸۳. خصوصیات زیستی بالتوری سبز *Chrysoperla carnea* روی سنک غوزه‌ی پنبه. مجله‌ی علوم کشاورزی ایران جلد ۳۵، شماره ۳، صفحات ۷۲۱ تا ۷۲۹.
- ۸- قره‌خانی غ.، طالبی چایچی پ، ملکی میلانی ح. و حجازی م. ج. ۱۳۸۳. تأثیر تغذیه از گونه‌های مختلف شته در نشو و نما و باروری بالتوری سبز (*Chrysoperla carnea*) در شرایط آزمایشگاهی. مجله‌ی دانش کشاورزی جلد ۱۴، شماره ۳، صفحات ۲۷ تا ۳۹.
- 9- Adane T., and Gautam R.D. 2002. Effect of adult food supplements on reproductive attributes and longevity of *Chrysoperla carnea* Stephens. Annals of Plant Protection Science, 2(10):198-201.
- 10- Bigler F. 1984. Biological control by chrysopids: Integration with pesticides. p. 233-245. In: M. Canard et al. (ed.) Biology of Chrysopidae. Chapter 8.4. Dr. Junk, The Hague.
- 11- Canard M. and Principi M.M. 1984. Life histories and behaviour: Development of Chrysopidae. P. 57-75. In: M. Canard et al. (ed.) Biology of Chrysopidae. Chapter 4.1. Dr. Junk, The Hague.
- 12- Finney G.L. 1948. Mass culturing of *Chrysopa californica* and obtaining egg for field distribution. Journal of Economic Entomology, 41(5):719-721.
- 13- McEwen P.K., and Kidd N.A. 1995. The effects of different components of an artificial food on adult green lacewing (*Chrysoperla carnea*) fecundity and longevity. Entomologia Experimentalis et Applicata. 77(3):343-346.
- 14- Milevoj L. 1999. Rearing of common green lacewing, *Chrysoperla carnea* Stephens in the laboratory. Zbornik Biotehnische Fakultete Univerze Ljubljani Kmetijstvo, 73:65-70.
- 15- Nawaz M., Ashfaq M., and Amjad A. 2008. Studies on improvement of artificial diet and its effect on biological characters of *Chrysoperla carnea* Stephens. Pakistan Journal of Entomology, 30(1):73-76.
- 16- Principi M.M., and Canard M. 1984. Life histories and behaviour: Feeding habits. p. 76-92. In: M. Canard et al. (ed.) Biology of Chrysopidae. Chapter 4.2. Dr. Junk, The Hague.
- 17- Ribeiro L.J., and Freitas S.D. 2000. Influence of food on *Chrysoperla externa* (Hagen) reproductive

- potential. Revista de Agricultura Piracicaba, 75(2):187-196.
- 18- Rousset A. 1984. Life histories and behaviour: Reproductive physiology and fecundity. p. 116-129. In: M. Canard et al. (ed.) Biology of Chrysopidae. Chapter 4.6. Dr. Junk, The Hague.
- 19- SAS Institute. 2003. SAS/STAT user's guide, Version 9.1. SAS Institute, Cary, NC, USA.
- 20- Ulhaq M.M., Sattar A., Salihah Z., Farid A., Usman A., and Khattak S.U.K. 2006. Effect of different artificial diets on the biology of adult green lacewing (*Chrysoperla carnea* Stephens). Songklanakarin Journal of Science Technology, 28(1):1-8.
- 21- Usman A., Naeem M., Salihah Z., Ulhaq M., and Saeed M.Q. 2006. Effect of different adult diets on *Chrysoperla carnea* Steph. (Chrysopidae, Neuroptera), a biological control agent. Sarhad Journal of Agriculture, 22(1):37-40.
- 22- Zheng Y., Daane K.M., Hagen K.S., and Mittler T.E. 1993. Influence of larval food consumption on the fecundity of the lacewing *Chrysoperla carnea*. Entomologia Experimentalis et Applicata, 67:9-14.